

Norgessalpeter, medmindre vi er i Stand til at byde den Kompensation, som for Norge, i alt Fald for nylig, har været Hovedpunktet i Spørgsmaalet, nemlig Korn, og naar det ærede Medlem erklærer, at det danske Landbrug ikke kan levere 7,5 Mill. hkg til Staten, og Staten maa bruge disse 7,5 Mill. hkg, hvor skal saa det tages fra, som skal ydes Norge? (*Ordføreren* [Sporon-Fiedler]: Smør!). Ja, men det kan jo ikke nytte noget at ville give dem Smør, naar de vil have Korn. (*Ordføreren* [Sporon-Fiedler]: De vil ogsaa have Smør!). Ja, det ærede Medlem vilde naturligvis være heldigere stillet, hvis han samtidig kunde være baade Køber og Sælger af Værdierne, baade kunde sige, hvad Norge skal give, og hvad Norge kan kræve, baade hvad vi skal give, og hvad vi kan kræve. Men saaledes lader Rollerne sig jo ikke fordele, selv om man er saa forsynet med alle Gaver, som det ærede Medlem i øvrigt er.

Pinstrup: Jeg mener i Virkeligheden ikke, at der er nogen, der tvivler om Superfosfatens Nødvendighed, men det er forstaaeligt, at Landbruget støjede første Gang; det blev stillet overfor en Pris, der var 5 Gange saa høj som den, vi tidligere havde givet. Det, at der var en Bestræbelse i Gang i den overordentlige Kommission med Hensyn til en Regulering af Prisen overfor Gødningsselskabet, var ikke noget særlig beroligende for os, thi vi havde erfaret, hvorledes man har fundet det i sin Orden, at dette Aktieselskab vedblivende giver 40 pCt. Udbytte, uden at man har fundet Anledning til at sætte Maksimalpris paa Kunstgødning. Derfor ønskede vi ikke at medvirke til, at det eventuelle Statstilskud skulde komme særlig dette Selskab til gode.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan ikke antage, at det ærede Medlem har Ret i sin Fortolkning af, hvad der var Grunden til, at Landbrugsudvalget udtalte sig, som det gjorde den Gang, thi naar man bliver spurgt: Er det af en saadan Nødvendighed for Landbruget at faa dette Gødningssstof, at der, hvis Priserne er for høje, maa søges om Statstilskud? — saa er det i Sandhed uforsvarligt at svare: Vi fra-raader at søge Statstilskud. Man kan dog udtrykke sin Mistanke overfor det Firma, der skulde frembringe, det paa en saadan Maade, at man tilkendegiver begge Ting, baade sin Mistanke og det positive, at man

ønsker at faa Varen frem. Men desuden er det aldeles uberettiget af det ærede Medlem, hvad han fremførte med Hensyn til Maksimalpriserne. Der har været Maksimalpriser paa en Række af disse Gødningstoffer, og det ærede Medlem ved ogsaa, at Superfosfat i de Aar, hvor den kunde frembringes, har været billigere at faa frem her end f. Eks. i Sverige. Det ærede Medlem ved, at Fortjenesten paa Chilesalpeter er begrænset ved Maksimalavance, og der har været Maksimalpris paa adskillige andre Ting. Men hvis det, som det ærede Medlem nu fremfører, virkelig har været Landbrugsudvalgets Opfattelse, saa er det et Vidnesbyrd om en overmaade kortsynet Opfattelse af Sagerne, saa er det, fordi man ikke har taget egentlig saglige og faglige Hensyn, men af landbrugsøkonomiske og økonomisk-politiske Grunde har stillet sig paa en saadan Maade, at det maaske nu kommer til at svie til Landbruget.

N. Frederiksen: Som Medlem af den overordentlige Kommissions Dyrtidsudvalg, der først behandlede dette Spørgsmaal, og som Medlem af Landbrugsudvalget, der har givet denne Indstilling i denne Sag, vil jeg oplyse følgende: Det er selvfølgelig ikke rigtigt, naar det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) har villet give vor Indstilling den Begrundelse, han gav den; det har intet som helst med det virkelige Forhold at skaffe. Spørgsmaalet er rejst paa den Maade, at man i den overordentlige Kommission prøvede paa at undersøge Muligheden for Fremstillingen af Superfosfat til Efteraarsforsyningen og derfor anmodede Gødningsselskabet om at fremlægge en Kalkule over Gødningproduktionsomkostningerne, saaledes at man kunde kontrollere deres Rigtighed. Efter at det var sket, blev Landbrugsudvalget, som allerede anført, spurgt, om man fandt det ønskeligt og forsvarligt, at man fra Statens Side søgte at skaffe disse Gødningstoffer ind til Landet til de Priser, som de kunde fremstilles til. Indenfor Landbrugsudvalget tog vi Spørgsmaalet saadan, at vi fandt, at 28 Kr. pr. kg 14 pCt. Superfosfat var for høj en Pris. Vi mente, at den danske Jord ikke var saa fosforsyrefattig, at det kunde forsvares at give denne Pris, og man var ogsaa principielt imod, at man den Gang gik til at anvende Statens Midler til Nedsættelse af Priserne paa de Gødningstoffer, vi skulde bruge. Jeg kan forsikre Tingets Medlemmer om, at ingen indenfor Landbrugsudvalget, undtagen maaske det ærede Medlem fra Sæby, nogen Sinde